

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Amruševa 2/II
10000 Zagreb

Posl. br.: St-1329/2022

Kanc.br.: D-61-2

Pravna stvar:

Dužnik: Naziv: **DIV GRUPA d.o.o.**
OIB: 33890755814
Adresa sjedišta: Samobor, Bobovica 10A

*zastupano po punomoćniku Goranu Jujnoviću Lučiću, odvjetnik u JUJNOVIĆ LUČIĆ
MARKOVIĆ IVANDIĆ GALIĆ Odvjetničko društvo d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu,
Strojarska cesta 20/XXIII*

Vjerovnik: Naziv: **KONTOURS d.o.o.**
OIB: 64102029858
Adresa sjedišta: Samobor, Zagrebačka ulica 2B

Radi: predstečaja;

Dostaviti: sudu e-komunikacijom;

Prilozi: Rješenje o potvrdi plana restrukturiranja kao **Prilog 1**, Rješenje VTS-a posl. br. PŽ-2555/2023-2 od 19.09.2023. godine kao **Prilog 2**, Odgovor na prijedlog za dopuštenje revizije kao **Prilog 3**, Potvrda o primitku kao **Prilog 4**, Preslika otpavnice kao **Prilog 5**, Potvrda da dužnik nije u blokadi kao **Prilog 6**

Primjerci: 1x (jednostruko);

ODGOVOR NA REVIZIJU

ODGOVOR NA REVIZIJU

- II Dužnik je dana 3.2.2025. godine zaprimio reviziju vjerovnika KONTOURS d.o.o. protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-322/2024-2 od 24.01.2024. godine (*u daljnjem tekstu: „Drugostupajsko rješenje“*) kojim je odbijena žalba vjerovnika protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1329/2022 od 20.12.2023. godine (*u daljnjem tekstu: „Rješenje o zaključenju“*) u predmetu pod gornjim brojem, te ovim putem u otvorenom zakonskom roku daje sljedeći

odgovor na reviziju

kojim osporava dopuštenost i osnovanost revizije u cijelosti, a sve kako je to navedeno u nastavku ovog podneska.

- III Dužnik ističe kako nisu ispunjene formalnopravne pretpostavke iz članka 385.a ZPP-a za dopuštenost revizije.
- 2.1. Prije svega, dužnik ističe kako iz mjerodavnih odredaba Stečajnog zakona (*u daljnjem tekstu: „SZ“*) jasno proizlazi da sud nije obavezan pozvati dužnika na dostavu dokaza o ispunjenju obveze iz članka 74. stavka 2. SZ-a prije donošenja rješenja o zaključenju predstečajnog postupka te da je sud obavezan donijeti rješenje o zaključenju predstečajnog postupka neovisno o tome je li dužnik ispunio obvezu iz članka 74. stavka 2. SZ-a

Člankom 74. stavkom 1. SZ-a propisana je izričita obveza suda donijeti rješenje o zaključenju predstečajnog postupka čim rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno, koja obveza nije uvjetovana ispunjenjem bilo kakve druge obveze suda i/ili dužnika.

Pored navedenog, zakonodavac nije propisao pravnu posljedicu u predstečajnom postupku za ne postupanje protivno članku 74. stavku 2. SZ-a.

Odredbama SZ-a taksativno su navedeni slučajevi u kojima je sud obavezan i ovlašten obustaviti predstečajni postupak, a ne postupanje po članku 74. stavku 2. SZ-a nije predviđen kao razlog za obustavu postupka.

Zakonom nije propisana obveza dužnika da sudu samoinicijativno dostavi dokaze o ispunjenju obveze iz članka 74. stavka 2. SZ-a, a dužnik nije ni na koji način mogao utjecati na to da li će ga sud pozvati na dostavu dokaza o podmirenju troškova i dospjelih tražbina, u kojem smislu posljedica pozitivnog odgovora na predmetno pitanje ne bi mogla biti bila obustava predstečajnog postupka.

Pravna posljedica neispunjenja obveze iz članka 74. stavku 2. SZ-a je potencijalno podnošenje tužbe ili prisilna naplata dospjelih, a neplaćenih potraživanja, koja pravna sredstva su na raspolaganju svim vjerovnicima „novih“ tražbina prema predstečajnom dužniku.

Vjerovnik, očigledno svjestan kako zakon ne propisuje mogućnost obustave postupka u slučaju kada dužnik ne bi izvršio plaćanja iz članka 74. stavka 2. SZ-a, navedenu situaciju potpuno promašeno pokušava dovesti u svezu s člankom 63. stavkom 3. SZ-a. Pritom, sudske odluke dostavljene uz reviziju nisu mjerodavne za utvrđivanje postojanja sudske prakse, jer se radi o odlukama prvostupajskih sudova, a ne pravomoćnim sudskim odlukama.

Člankom 63. stavkom 3. SZ-a propisano je da sud može obustaviti predstečajni postupak ako je dužnik pridonio dužem trajanju predstečajnog postupka od rokova iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

S time u vezi se ističe da je u konkretnom slučaju rok od 300 dana za dovršetak predstečajnog postupka protekao puno prije donošenja Rješenja o potvrdi plana restrukturiranja, odnosno prije nego li je uopće sud mogao dužnika pozvati na dostavu dokaza o ispunjenju novonastalih obveza, sve i da je na to bio zakonom obavezan. U pogledu postojanja odgovornosti dužnika za protek navedenog roka je već pravomoćno odlučeno na način da je drugostupanjski sud jasno i izričito utvrdio kako dužnik nije kriv što predstečajni postupak nije dovršen u navedenom roku.

Stoga, sve i kada bi takvo postupanje u teoriji moglo dovesti do primjene članka 63. stavka 3. SZ-a, takve okolnosti ne bi mogle biti temeljem za obustavu predmetnog postupka primjenom navedene odredbe jer su iste nastale nakon isteka roka od 300 dana, u kojem smislu nesporno gore navedeno pitanje pod III. nije važno za odluku u predmetnom postupku.

Imajući u vidu navedeno, kada sud ne bi bio obavezan zaključiti predstečajni postupak odmah po pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja, neovisno o ispunjenju obveza iz članka 74. stavka 2. SZ-a, mogla bi nastati situacija u kojoj sud nije ovlašten ni zaključiti ni obustaviti predstečajni postupak, što bi dovelo do velike pravne nesigurnosti za sve sudionike u postupku.

Stoga je nesporno namjera zakonodavca bila obvezati sud na donošenje rješenja o zaključenju predstečajnog postupka odmah po pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja kao jedinom pretpostavkom koja za to mora biti ispunjena te je razvidno kako u tom pogledu ne postoji dvojba oko tumačenja predmetne odredbe, uslijed čega odluka povodom revizije ne samo da ne bi bila važna za odluku u sporu, nego ne bi imala nikakvog utjecaja na osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu.

Dokaz: *Rješenje o potvrdi plana restrukturiranja kao **Prilog 1**, Rješenje VTS-a posl. br. PŽ-2555/2023-2 od 19.09.2023. godine kao **Prilog 2***

- 2.2. Vjerovnik predmetno pitanje postavlja pozivajući se na hipotetsku situaciju, kada bi bilo utvrđeno da dužnik ne bi izvršio plaćanja iz članka 74. stavka 2. SZ-a, što u konkretnom slučaju nije utvrđeno niti bi vjerovnik dostavio bilo kakav dokaz ili valjani argument kako bi to bio slučaj.

Dužnik ističe kako je isti u cijelosti postupio sukladno svim svojim zakonskim obvezama za vrijeme trajanja predstečajnog postupka, što uključuje i obvezu iz članka 74. stavka 2. SZ-a, a zaključak kako dužnik „očito ne bi izvršio obveze iz članka 74. stavka 2. SZ-a jer ne bi to izričito tvrdio i jer punomoćnici dužnika u nekom drugom postupku ne bi pisali pravne pamflete kojim osporavaju primjenu te odredbe“ u nedostatku valjanih argumenata vjerovnik temelji na pretpostavkama i okolnostima koje nemaju nikakve veze s ovim postupkom te predstavljaju ništa drugo doli jasnu logičku pogrešku.

S obzirom na to da je predstečajni postupak zaključen prije više od godinu dana, a plan restrukturiranja potvrđen prije godinu i pol dana, da su gore istaknuti navodi vjerovnika točni, dužnik bi već odavno bio u blokadi. U prilogu se dostavlja potvrda iz koje je jasno vidljivo da dužnik nije niti je u posljednjih 6 mjeseci bio u blokadi.

Dokaz: *kao gore, Potvrda da dužnik nije u blokadi kao **Prilog 6***

- 2.3. Dužnik dodatno ističe kako je sud u Rješenju kojim je dopuštena revizija pogrešno naveo kako odgovor na prijedlog za dopuštenje revizije nije dostavljen.

U prilogu se dostavlja odgovor na prijedlog za dopuštenje revizije, potvrda o primitku odgovora na prijedlog za dopuštenje revizije te preslika otpavnice iz koje vidljivo kako je odgovor dostavljen revizijskom sudu dana 11.4.2024. godine.

Dokaz: *Odgovor na prijedlog za dopuštenje revizije kao **Prilog 3**, Potvrda o primitku kao **Prilog 4**, Preslika otpavnice kao **Prilog 5***

- III/ Dužnik zaključno ističe kako tuženik u reviziji nije izložio konkretne razloge zbog kojih smatra da su pitanja koja su postavljena u navedenom smislu važna pitanja niti bi to proizlazilo iz navoda iznesenih u reviziji.

Svrha revizije kao izvanrednog pravnog lijeka je da revizijski sud svojom odlukom o postavljenim pravnim pitanjima koja su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni pridonese razvoju prava kroz sudsku praksu i otkloni opasnost od potencijalnih novih različitih interpretacija pravnih normi, ispravi povredu prava u konkretnom predmetu, pridonese jedinstvenosti prava Republike Hrvatske te svojim autoritetom djeluje na ujednačavanje sudske prakse.

U konkretnom slučaju, osim paušalnih navoda o pogrešnoj primjeni materijalnog prava i paušalnim tvrdnjama kako bi bila riječ o važnim pravnim pitanjima, tuženik u reviziji uopće nije obrazložio na koji način bi odluka u revizijskom postupku dovela do jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih subjekata u njegovoj primjeni, odnosno zbog čega smatra da su pitanja postavljena u reviziji u tom smislu važna pitanja, kao ni na koji način bi ista bila važna za odluku u ovom postupku.

Slijedom navedenog, nesporno revizija tuženika ne ispunjava zakonske kriterije propisane citiranim odredbama ZPP-a, a koje pretpostavke je tuženik bio obvezan ispuniti kako bi sud mogao meritorno odlučiti o reviziji u predmetnom postupku.

Dokaz: *uvid u dokumentaciju u spisu*

- IV/ Slijedom svega navedenog, predlaže se naslovu donijeti odluku kojom se revizija Vjerovnika odbacuje, podredno odbija te se potvrđuje Drugostupanjsko rješenje u cijelosti.

Dužnik
po punomoćniku:

